

بقیه از صفحه ۱۱

مردم عراق خواهان روی کار آمدن یک نظام پادشاهی در کشور خود هستند.

ائتلاف عراقیون

این ائتلاف از جانب غازی الباور(رئیس جمهور موقت) معرفی شده و تعدادی از نیروهای سیاسی و عشیره ای که اکثر آنان از اهل سنت هستند در این لیست قرار دارند. تعداد کاندیداهای معرفی شده در این لیست ۸۰ تن می باشد.

جریانهای ناسیونالیست، دموکراتیک و ... که لیست مستقل معرفی کرده اند.

حزب ملی دموکراتیک آزاد به رهبری هیثم الحسینی با ۶۳ کاندیدا،

فراکسیون فراتیهای مستقل به رهبری شاکر عبد الامیرخشان الجبسی با ۱۴۳

کاندیدا، کنگره عراق دموکراتیک یکپارچه به رهبری جودت کاظم محمد

العبدیدی با ۱۵۰ کاندیدا، تجمع عراق مستقل و دموکراتیک برای آزادی و

سازندگی به رهبری جاسم حسین صکر با ۱۱۷ کاندیدا، تجمع وحدت ملی

عراق به رهبری نهرمحمد عبدالکریم با ۲۷۵ کاندیدا، تجمع ملی عراق به

رهبری حسین محمد الجبوری با ۱۲۴ کاندیدا، جبهه عمل مشترک دموکراتیک

به رهبری عباس هادی جبر با ۱۱۱ کاندیدا، جنبش اسفران و غیر نظامیان

آزاد به رهبری نجیب الصالحی با ۷۸ کاندیدا، ائتلاف ملی دموکراتیک عراق

به رهبری مالک دوهان الحسن با ۱۷۹ کاندیدا، تجمع عراق دموکراتیک به

رهبری فرقد معز الدین القزونی با ۱۱۱ کاندیدا، حزب نجات ملی عراق به

رهبری سامی زیدان خلف با ۱۳۲ کاندیدا، فراکسیون عراق مستقل به

رهبری ولید عبدالرحمن العمر با ۵۷ کاندیدا، تجمع به خاطر دموکراسی عراق

به رهبری رحیم ابوجری الساعدی با ۱۰۲ کاندیدا، حزب ملت عراق

دموکراتیک به رهبری عبدالرضا جمیل ناصر الخفاجی با ۷۵ کاندیدا، جریان

عراق دموکراتیک به رهبری عزیز الیاسری با ۶۴ کاندیدا، جبهه ملی

وحدت عراق به رهبری حسن زیدان خاف اللهیبی با ۲۱۶ کاندیدا، جبهه

ترقی خواهی مستقل به رهبری عبدالکریم صالح الربیعی با ۱۰۲ کاندیدا

و چند ده جریان دیگر منطقه ای و یا سراسری.

لیست سازمانهای مدنی

سازمانهای مدنی عراق لیستهای مختلفی از آنها

عبارتند از، اتحادیه کل جوانان عراق به رهبری ساجد خطاب با ۱۱۴ کاندیدا،

ائتلاف مستقل سازمانهای جامعه مدنی به رهبری بلس عبدالوهاب العزوی با

۸۰ کاندیدا، کادرها و نخچیان ملی مستقل به رهبری فتح الله غازی

اسماعیل با ۱۸۰ کاندیدا، تجمع شهروندان مستقل بغداد به رهبری علی فاضل علی با ۳۱ کاندیدا.

نیروهای تحریم کننده انتخابات

تعدادی از جریانهای موثر در اوضاع عراق از گروهبندیهای مذهبی (به طور

عمده سنیها)، ملی، و چپ این انتخابات را تحریم کرده اند که حزب مقتدا صدر

نیز از جمله این جریانها می باشد. تعداد این نیروها به طور

مهمترین نیرو در بین تحریم کنندگان حزب اسلامی عراق به رهبری محسن

عبدالحمید می باشد که در ابتدا برای شرکت در انتخابات اعلام آمادگی کرده

بود و حتی لیست انتخاباتی نیز ارائه داده بود.

روز چهارشنبه ۹ دی (۲۹ دسامبر ۲۰۰۴) محسن عبدالحمید گفت: «برخی

شخصیتها و احزاب قصد دارند برای خارج کردن اهل تسنن از دایره رقابت

اقدام به تشکیل ائتلافهای مشکوک کنند. وی تصمیم حزب متبوعش به

اعلام کناره گیری از انتخابات عراق را تصمیم نهائی و غیر قابل تغییر خواند.»

رهبر حزب اسلامی عراق ادعا می کند که بیش از ۷۵ جریان سیاسی و

عشائری و دینی همناو با حزب خواهان به تعویق افتادن انتخابات هستند. لازم

به یادآوریم که این حزب هم در شورای حکومتی و هم در دولت موقت

شرکت داشته و ایاد السامرائی عضو دفتر سیاسی این حزب، عضو مجلس

ملی موقت عراق است.

جنبش سوسیالیسم عربی، به رهبری عبدالاله النصرای یکی دیگر از

جریانهای ناسیونالیست عراق است که این انتخابات را تحریم کرده است.

قیس العزوی سخنگوی این جنبش بارها بر موضع تحریم پافشاری کرده

است.

یکی دیگر از جریانهای تحریم کننده «هیات علمای مسلمانان اهل سنت»

است. مثنی حارث الضاری سخنگوی این جریان معتقد است که اگر اهل

تسنن عراق در انتخابات سراسری شرکت نکنند چیزی را از دست

نخواهند داد.

حارث الضاری شرایطی برای شرکت در انتخابات اعلام کرده است. او می

گوید: «اهل تسنن تنها در صورت تحقق دو شرط اساسی در انتخابات شرکت

خواهند کرد که شامل تعیین زمان نهائی و روشن خروج نظامیان اشغالگر

از عراق و نیز آمدن نیروهایی از سوی سازمان ملل متحد برای نظارت بر

برگزاری انتخابات است.»

عبدالغفور السامرائی عضو هیات علمای مسلمانان اهل تسنن عراق می

گوید: «ما همچنان خواهان به تعویق افتادن زمان انتخابات هستیم و آن را تنها راه حل می دانیم.»

شیخ احمد الکیبسی از اعضای مهم این جریان می گوید: «ما از این جهت که

اهل سنت هستیم انتخابات را تحریم نکرده ایم بلکه به خاطر این که از نتایج آن پیش از برگزاری مطلع هستیم آن را تحریم می کنیم. زیرا انتخابات در سایه اشغالگری برگزار می شود که تلاش می کند آن چه را به نفع خود باشد عملی کند.»

سلمان عبدالله دبیر کل «کنگره تاسیسی عراق» انتخابات را یک

دستیخت سیاسی که هدفش تقویت اشغالگری است، توصیف کرده

است. کنگره تاسیسی عراق شامل اکثر جنبشها و احزاب و شخصیتهای

اجتماعی مخالف ادامه اشغال عراق از سوی آمریکا است که هیات علمای

مسلمانان عراق وجریان مقتدا صدر نیز عضو آن هستند.

جابر الخفاجی یکی از دستیاران مقتدا صدر صدر گفته است که: «انتخابات

آینده را اشغالگران برگزار می کنند و ما همچنان بر تصمیم خود مبنی بر تحریم

انتخابات پایرجا هستیم و تا زمانی که اشغالگران دعوت به برگزاری آن می

کنند ما هرگز شرکت نخواهیم کرد.»

تجمع جمهوری عراق به رهبری سعدعاصم الجنبی با وجود آن که ۲۷۵

کاندیدا معرفی کرده خواستار تعویق انتخابات شده است.

جبهه ملی وحدت عراق به رهبری شیخ حسن زیدان خلف اعلام کرد به علت

بازداشت دبیر کل آن از سوی نظامیان آمریکایی در اواخر ماه دسامبر ۲۰۰۴ از

انتخابات کناره گیری می کند.

عبد ال سمیع خلیل جباره العبدیدی معاون دبیر کل این حزب اعلام کرد

که: «تصمیم به انصراف از انتخابات به علت بازداشت شیخ حسن زیدان دبیر

کل این حزب از سوی نظامیان آمریکایی گرفته شد.»

«فراکسیون آشتی و آزادی» که برای انتخابات کاندیدا معرفی کرده خواهان

به تأخیر افتادن انتخابات است . لازم به توضیح است که مشعان

الجبوری رهبر این فراکسیون، عضو مجلس ملی موقت است.

همچنین تجمع جمهوریخواهان عراق به رهبری عاصم الجنبی که برای

انتخابات کاندیدا معرفی کرده از حامیان تأخیر انتخابات است.

مساله عقب انداختن انتخابات عراق در دولت موقت نیز حامیان بسیار دارد.

مالک دوهان وزیر دادگستری عراق اعتراض تحریم کنندگان انتخابات را به

قانون اساسی دایمی که پس از انتخابات و توسط مجلس ملی منتخب

مردم تدوین خواهد شد، به می داند و بر ضرورت تلاش برای برگزاری

کنفرانس آشتی ملی در عراق تأکید کرد است.

او می گوید: «موضع ما تعویق انتخابات است، اما خواهان تحریم آن نیستیم.»

هالیبرتون نیز در انتخابات

ریاست جمهوری شرکت

می کند

جعفرپویه

در آستانه نمایش انتخابات رییس جمهوری، جناح وابسته به ولایت فقیه که خود را نیازمند مشروعیت بین المللی می داند، دست به مانورهای تبلیغاتی وسیعی زده است. اعلام برنده شدن شرکت نفتی هالیبرتون در پروژه نفتی پارس جنوبی، از این دست مانورهاست. رژیم ولایت فقیه در نتیجه عدم مشروعیت داخلی، برای بقای خود نیازمند پشتیبانانی بین المللی است. در همین راستا، مذاکرات پشت پرده اتمی

که به طور غیر مستقیم تحت نظارت آمریکاییها انجام گرفت و احوال پرسی

وزیر امورخارجه رژیم با نماینده آمریکا در مصر، شروع این مانور انتخاباتی و درخواست حمایت از آمریکا است.

همزمان، کف به لب آوردگان ذوب در ولایت که در تلاش برای منزوی

کردن جناح رقیب، آنها را وابسته به آمریکا معرفی می کردند، به یکباره از

تک و تاب افتاده و مجبور به سکوت شده اند. مجلس دست نشانده ای که

در اولین عرض اندام خود برای ابراز سرسپردگی، ماجرای فرودگاه تازه

تاسیس تهران را بوجود آورد، از این قاعده مستثنی نیست. همه جنجال

نمایندگان سپاه در مجلس و حضور

بقیه در صفحه ۱۹

مالک دوهان ادامه می دهد که: «احزاب مشخصی در این باره باهم توافق دارند

و در نشستی که در منزل عدنان پاچه چی رهبر حزب دموکراتهای مستقل با

حضور نمایندگان حزب حاکم (وافق ملی به رهبری علاوی)، کمونیستها و

کردها و غیره برگزار شد درباره تعویق انتخابات به توافقی دست یافتیم اما آن

چه باعث شکست و به هم ریختن این جلسه شد مخالفت صریح جرج بوش

با تعویق انتخابات بود.»

کدام چشم انداز؟

کنش و واکنشهایی که در روزهای آینده در مورد انتخابات عراق صورت

خواهد گرفت و بالاخره آن چه در روز ۳۰ ژانویه اتفاق خواهد افتاد مشخص

می کند که آیا مردم عراق در چشم انداز نزدیک به حاکمیت ملی و

دموکراسی دست خواهند یافت و یا باید در سالهای آینده در جدال بین

اشغالگران و بنیادگرایان قربانی شوند. این کنشها و واکنشها همچنین علت

«مخالفت صریح جرج بوش با تعویق انتخابات» را به میزانی روشن خواهد

کرد.